

kvarter. Stott-Ola brukte på sin side et etter våre dagers forhold helt antikvarisk utstyr, gikk med tjære under skiene, gikk selv opp sin løype i kanskje dyp løs-snø, løp på føttene to av de ti milene. Han tilbakela altså det dobbelte av den vanlige maratondistansen i langrenn, og likevel brukte han ikke stort over timen mer på 5-mila enn en av dagens topp-løpere. Sannelig tror vi at Qddvar Brå skulle fått problemer med å følge 49-årige Stott-Ola i et tenkt oppgjør med likt utstyr.

Så sent som i 1936, Stott-Ola var 67 år, gjorde han en ny ski-bragd. Han startet i det 65 km lange Reinsfjellrennet fra Støren til Selbu og stilte med sitt vanlige utstyr: Lange ski, en stav og finnsko. Stott-Ola fullførte løpet i fin stil, men riktignok 20 minutter for sent til å greie maksimaltiden for å få rennets merke. Men merket fikk han likevel, og det var fortjent nok.

En ting var det at Stott-Ola stilte med gammeldags utstyr, en annen sak var at han var blitt gammelkar. Men det var hverken utstyret eller alderen som hindret ham i å greie maksimaltiden. Underveis ble han nemlig heftet en stund med å hjelpe en kvinnelig deltager som hadde kollidert ganske ettertrykkelig med et tre. Etter denne episoden gikk Stott-Ola videre. Da han kom ned i bjørkeskogen og bare var noen kilometer fra mål, fant han en trivelig rasteplass. — Skitt i langrennet, tenkte Stott-Ola og tok av seg skiene. Han gjorde opp et lite bål, fant frem Kaffe-Lars fra ryggsekken og koste seg riktig godt i vårsola i tre kvarter.

Så spente han på seg skiene igjen og gikk de få minuttene inn til mål.

Det gjaldt jo ikke livet. Ikke den gangen iallfall.

Vandringsleden Österbotten - Trondheimsfjorden

Av PATRON

Det var i 1977 Svenska Gångförbundet rettet en forespørsel til kontorsjefen i Tydal kommune om mulighetene for fotvandrere fra broderlandet i øst til å komme ut til Trondheimsfjorden etter en rute med overnattingsmuligheter.

På grunnlag av dette ble det oppnevnt en komite bestående av representanter fra Nord-Trøndelag fylkes friluftsnemd, Sør Trøndelag fylkes friluftsnemd, friluftsnemndene i Tydal, Selbu og Stjørdal kommuner samt Trondhjems Turistforening.

Komiteens arbeid har resultert i at det nå er sommermerket en ny rute fra Hegra til Schulzhytta og at det på denne rute er reist en selvbetjeningshytte, Kvitfjellhytta.

Fra fylkesveien gjennom Hegra tar en opp Festningsveien og avlegger gjerne et besøk på Hegra festning, godt kjent fra kamphandlingene i april 1940, og fortsetter Ingeniørveien frem til Flaksjøen. Herfra går ruten mot øst over Fauskåsen og dreier mot syd over Kufjellet. Videre går den sydover på østsiden av Ertsgårdsfjellet og Kvitfjellet til Kvitfjellhytta, ved Vollsetbakken like nord for fylkesgrensen.

Ruten fortsetter sydover og går øst for Nyvollen og over Svartåsen til Öyelva som passerer ved Høystakken. Herfra går den på østsiden av Høystakktjønnen, vest for Solemsknipen og videre sydover til en nær stien fra Krossadalen til Schulzhytta, ca 3 km vest for hytta.

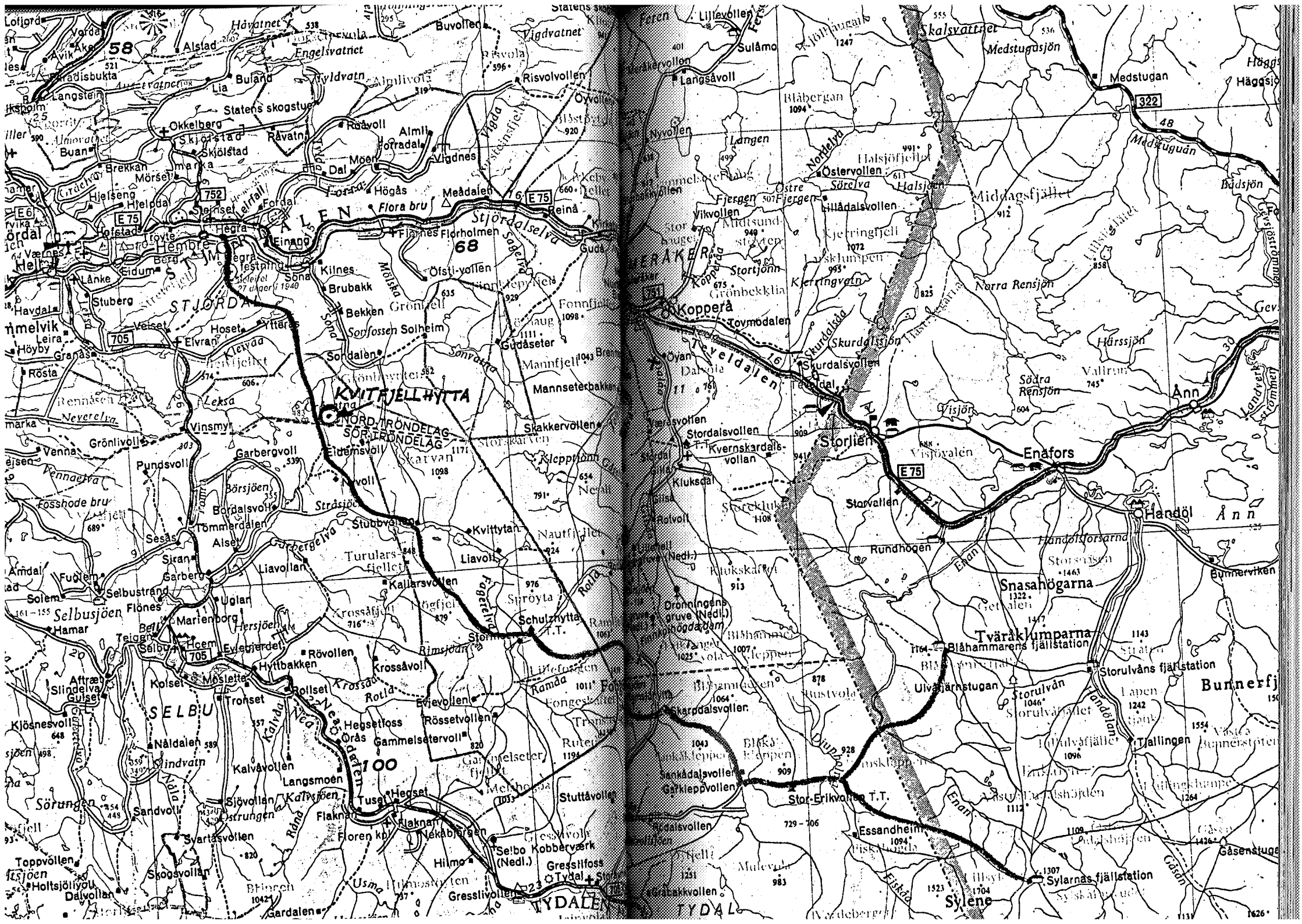
Avstander og forbindelser

Fra Hegra til Kvitfjellhytta er det ca 23 km, fra Kvitfjellhytta til Schulzhytta ca. 25 km.

Med denne ruten knyttes så forbindelsen med T.T.'s rutenett over Ramsjøhytta og Storerikvollen til grensen mot Sylstasjonen og gir således fotvandlerne fra øst et godt tilbud for å komme ut til Trondheimsfjorden.

Finansiering og ansvar

Finansieringen av dette tiltaket har vært muliggjort ved elskver-

Kvitfjellhytta med uthus.

dige bidrag fra Nord-Trøndelag fylke, Sør-Trøndelag fylke og kommunene Tydal, Selbu og Stjørdal.

Det er opprettet en stiftelse som skal ha ansvaret for vedlikeholdet av rute og hytte. Nord-Trøndelag Turisforening påtar seg driften av Kvitfjellhytta som selvbetjeningshytte.

Kvitfjellhytta

Hytta er levert av en byggmester i Selbu, kjørt opp og plassert på almenningsgrunn sommeren 1980. Den er vinterisolert og har 11 monterte sengeplasser. Uthus med avtrede og vedbod er også på plass. Hytta blir utstyrt med proviant etter mønster av T.T.'s selvbetjeningshytter. Nøkkel til hytta fåes utlevert mot depositum bl.a. på T.T.'s kontor i Trondheim. Forøvrig vil kontoret gi opplysninger om hvor nøkler ellers fåes utlevert.

Fra Hegra er det bilvei opp til Hegra festning og frem til Flaksjøen. Videre er det skog og myrterreng frem til Kvitfjellhytta og til en kommer opp i Svartåsen.

På denne del av ruten har vi under merkingen støtt på rester etter trekull - eller tjærebrenning. Disse funnene vil bli nærmere undersøkt og angitt ved skilting.

Den nye Kvitfjellhytta ligger pent i terrenget.

Fra Svartåsen går ruten etter hvert mer over i fjellterreng og en har god utsikt til de nære fjell: Skarvan, Fongen og Ruten.

Videre ser en ut over et interessant landskap der Øyelva bukker seg frem mellom Kvern fjellvatnet og Stråsjøen. Her har en også utsikt over Prestøyan, et våtmarks-område kjent for sitt rike fugleliv. Området er av denne grunn foreslått vernet som naturreservat.

Noe justeringsarbeide på ruten står igjen. Bro skal bygges over Øyelva ved Høystakken og klopp over Gråvassbekken. Nødvendig skilting vil bli utført og en regner med at høytidelig åpning av den nye ruten og Kvitfjellhytta finner sted medio juli 1981.

Turmuligheter

Turen fra Hegra til Schulzhytta med overnatting på Kvitfjellhytta anbefales, men en vil også fremheve fordelene ved å ta weekend-turer til Kvitfjellhytta. Dette kan en oppnå enten med utgangspunkt Hegra, eller en biler inn til Ytteråsen og derfra tar seg inn på ruten over Kufjellet. En annen mulighet er at en fra Garberg i Selbu kjører opp langs Garbergelva til Vekta og derfra via Tuva går inn på ruten.

T.T. ser på det arbeidet som er utført her med å åpne et nytt turterreng som meget positivt og er glad for dette tilskudd til vårt allerede bestående rutenett.